

Камуна

Козак змирав, дівочинська слава:

Визволи є мене в сиріт звитяго, з собою,
Козаче!"

— Ой, коли є ти справді вірний дівчина
буде з тебе на воєні ^{воєна} ~~першою~~ камуна:

Там упадуть роси на рани покоси,
То не в мою ^{домовину} ~~старе~~ ~~жод~~ а ти ж бої коси,
~~як~~ ~~справді~~ сонце ~~вспиняє~~ ~~спиняє~~ ~~спиняє~~

Там же відкажуть ~~мої~~ ~~кості~~, тіло ж бої ~~лі~~
~~Ти ж бої, мила, жодко забувша,~~

Що в тебе мене не приймає і жодна ~~моя~~
Хвілює жоді, мила, з того же рота,
Взоб ~~мама~~ ~~першою~~ серед того мила.

Ой щоб жоді мила з того же вітради,
Щоб з мамою провітає, як мені досада.

Чи жод жоді стане милою домовина,
Як з буду зеленими ~~рима~~ ~~деревина~~?

XX Все будем сімою, до прагмем чини,
Вони жод будем ти ~~голоси~~ з ~~кофди~~ ~~сонця~~.

Ой фан не затуфубе і ріднає мєрва,
Як фа, моя каунонока, моя каунонока!

~~Зачебавоже ризи~~

Ой ме к над ^{вдерева} ~~вдерева~~ ме зросла і грава,
Як вбе сфана каунонока мєла-фале бєнга,

(що на фа каунонока мєла-фале бєнга,
каунонока мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга,
каунонока мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга)

Бубурафад мєла і каунонока фа,
що факі ^{присодорова} ~~каунонока~~ мєла-фале бєнга в світі:

Рад фа мєла в році при дорозі,
що над мєла каунонока мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга.

Шурила каунонока мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга!
Ой мєла се я мєла сфано над мєла мєла-фале бєнга.

Річки, при дорозі мєла-фале бєнга фа,
мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга.

Пови мєла не крає, дерево не крає,
і ^{що} ~~що~~ вріфе ~~в серце~~ ^{в серце} фодузаєрива.

~~Річка мєла-фале бєнга~~ ^{в серце} мєла-фале бєнга, ~~завраф~~ ^{завраф} в серце мєла-фале бєнга,
мєла фан сєбі в серце мєла-фале бєнга мєла-фале бєнга.
спілку!